

La noia invisible

Un dia a una escola una nena que es deia Carla mai s'anava amb ningú. Això va passar l'any 2015.

La Carla sempre quan anava a algun lloc li recordaven que mai trobaria a cap amiga. Ella plorava perquè feia cas a nens que només volien molestar. Aquells nens li molestaven tant... Li tiraven la cadira quan es s'anava a seure. A l'escola quan la mare de la Carla es queixava, la directora no feia res. Deia que amb l'adolescència passaven aquestes coses. La Carla es volia canviar d'escola però no tenien diners per pagar una escola privada. La Carla sempre somiava en tenir una amiga, ni dos, ni tres només una.

A l'estiu la Carla com cada any anava a les colònies. Per si trobara alguna amiga. Però cada vegada tenia menys esperances de trobar-hi una.

-Filla que passa? - va preguntar el pare -Què estic bé – Li va respondre la Carla esbufant.

Quan ja estaven dient, els monitors les habitacions, la Carla va escoltar el seu nom dient que anés a l'habitació. La Carla es va adonar que hi havia una altra noia de la seva mateixa edad.

-Hola – li va dir la noia

-Hola... hola, tu co... com et dius? - li va dir la Carla, nerviosa

-Jo em dic Mar. Ah i jo ja sé com et dius Carla, perquè he escoltat dir a la monitora.

-Vale -va dir la Carla – Segeix-me

-A on?

Als dormitoris – va dir la Mar expressant com si fos obvi.

L'endemà al vespre va ser molt divertit per a la Carla. Primer anaven a fer un kallak.

-Hola Carla vols fer un kallek amb mi – va dir la Mar

-Es clar que sí

Així es van passar tot l'estiu anant juntes a tot arreu. La Carla no s'en volia anar de les colònies.

Quan va arribar l'escola la Carla estava molt trista. Però va veure a una noia que li sonava i era... la Mar

-Mar? - va preguntar extranyada

-Sí!!! Sóc jo! -va dir la Mar.

A l'hora del pati van fer una promesa : serien mestres de gran.

Però un any més tard, van trobar un càncer a la Carla.

La Carla juntament amb la seva família, va lluitar molt contra la malaltia. La Mar sempre va estar amb ella. L'anava a veure a casa, a l'hospitalli explicava tot el que feien a l'escola... Tot i el llarg procès, la malaltia es va emportar a la Carla. La Mar ho va passar molt malament, però li va prometre que seria mestre.

Anys més tard, la Carla va ser mestre i va explicar la seva història als seus alumnes. La Carla des d'allà on estigués, estava molt orgullosa d'ella.